Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26856
Copyright: Admont, Benediktinerstift

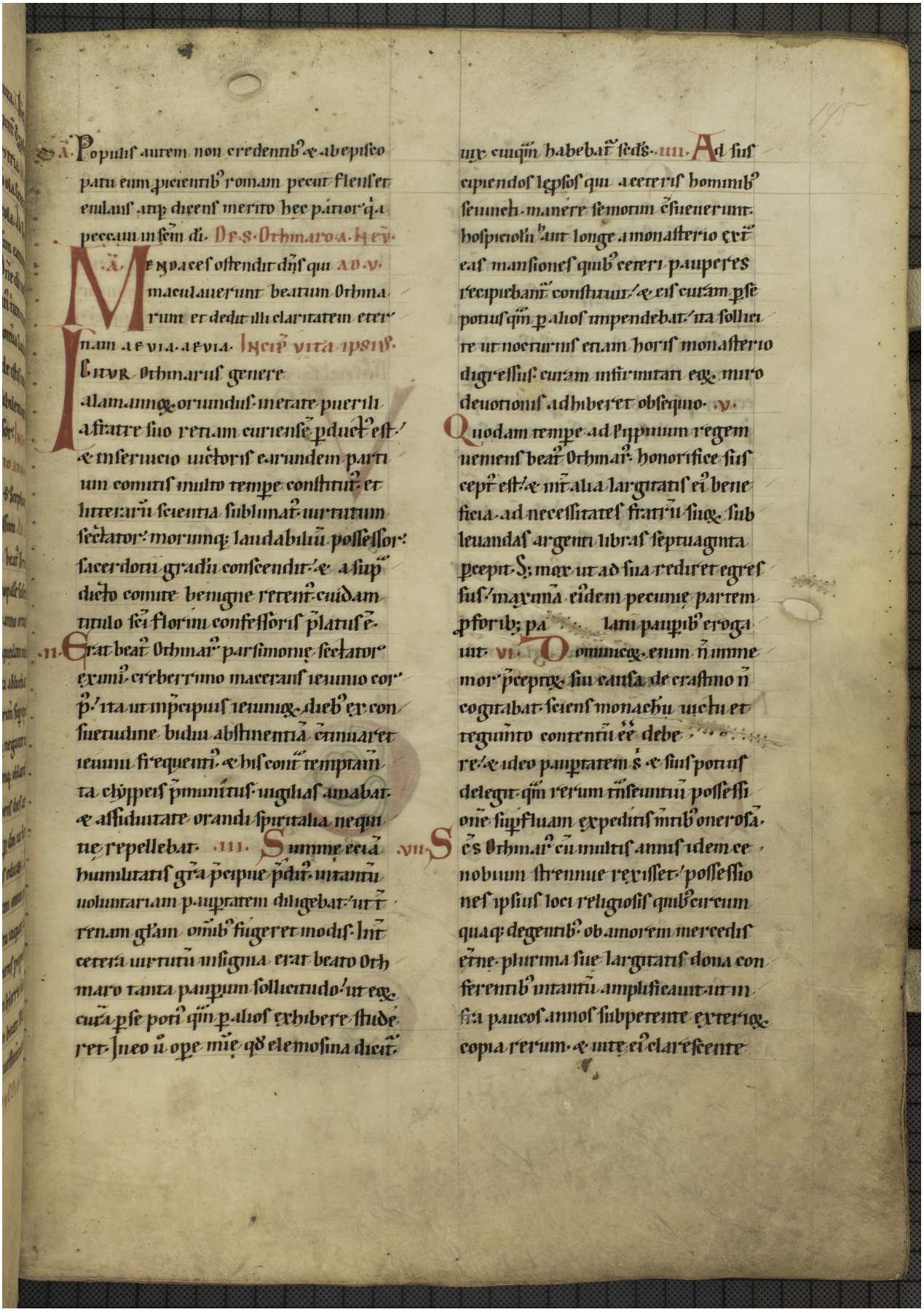

A Populus autem non credentib⁹ ⁊ ab episco
patu eum pcientib⁹ romam pecur fleuit et
emulans aiens merito hec pastor q̄ a
peccatu in sē di. De S. Othmaro A. H eū.

M Agnalia ostendit dñs qui ad u.
maculauerunt beatum Othma
rum et dedit illi claritatem eter
nam a e via a e via. Incip̄ vita ipsius.

Othmarus genere
alamannus oriundus in etate puerili
a fratre suo regnum curiense pduct⁹ est
⁊ in seruicio uictoris eorundem par
tium comitis multo tempe constitut⁹ et
litterar̄ scientia sublimat⁹ uirtutum
sectator morumq; laudabiliū possessor
sacerdotii gradu consecendit ⁊ a sup̄
dicto comite benigne retent⁹ cuidam
tytulo sci Florini confessoris platus ē.

II. Erat beat⁹ Othmar⁹ parsimonie sectator
exim⁹ crebrrimo macerans ieunio cor
p⁹ ita ut impetpuis ieuniis q̄ diēb⁹ ex con
suetudine bidui abstinentia ēmuaret
ieunii frequenti⁹ ⁊ his cōt̄ temptam
ta clypeis p̄munitus ungulas amabat
⁊ assiduitate orandi spiritalia nequi
tie repellebat. III. Summe ecia
humilitatis gr̄a pcipue pdit⁹ unitatis
uoluntariam paupratem diligebat ut
rem gl̄am om̄ib⁹ fugeret modis. In
ceteris uirtutū insignia erat beato Oth
maro tanta pauprum sollicitudo ut ex
cura pse poti⁹ q̄m p alios exhibere studē
ret. Iuxta ill̄ ope mie q̄d elemosina dicit.
uix cuiq̄m habebat sedis. IIII. Ad sus
cipiendos ipsos q̄ aceteris hominib⁹
seiunctim manere semotim ē̄ solebant
hospicioli⁹ aut longe a monasterio ext̄
eas mansiones quib⁹ ceteri pauperes
recipiebant̄ constituit ⁊ eis curam pse
potius q̄m p alios impendebat ita solliti
te ut nocturnis etiam horis monasterio
digressus curam infirmitatis ex muro
deuotionis adhiberet obsequio. V.

Quodam tempe ad pippinum regem
uenient⁹ beat⁹ Othmar⁹ honorifice sus
cept⁹ est ⁊ int̄ alia largitatis ei⁹ bene
ficia ad necessitates fratr̄u suor̄ sub
leuandas argenti libras septuaginta
peepit. S; mox ut ad sua reduret egres
sus maxim̄a eidem pecunie partem
pforib; pa[illegible]lani pauprib⁹ eroga
uit. VI. Omnium enim ꝰ mme
mor pceptor̄ sui cansa de crastino n̄
cogitabat sciens monachu uchi et
reguinto contentu ee debe
re ⁊ ideo pauptatem s ⁊ sius potius
delegit q̄m rerum t̄rseuntiū possessi
one supfluam expedins mtib⁹ onerosa.

VII. Ces Othmar⁹ cu multis annis idem ce
nobium strenue rexisset possessio
nes ipsius loci religiosis quib⁹ eorum
quaq; degentib⁹ ob amorem mercedis
ete plurima sue largitatis dona con
ferentib⁹ intantū amplificauit ut in
tra paucos annos subpetente exteriq;
copia rerum ⁊ unte ei clarescente